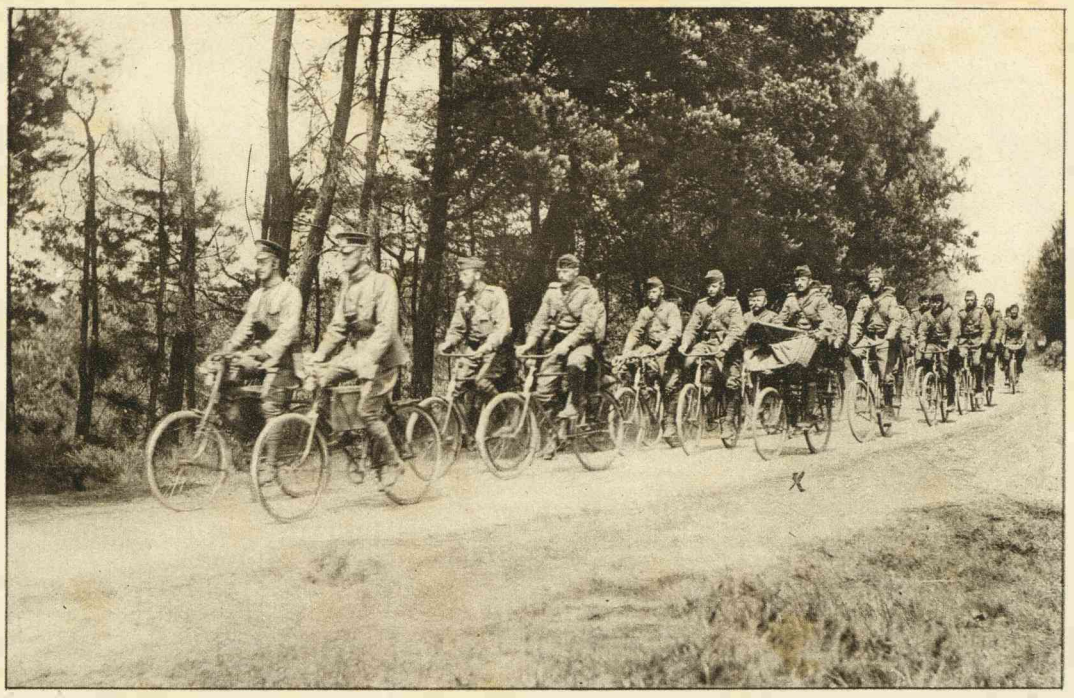
Escadrons Wielrijders

(Van onzen militairen medewerker.)
:: (Nadruk verboden) ::

HET ESCADRON OP MARSCH.

De samenkoppeling van de woorden escadron en wielrijders lijkt op het eerste gezicht eenigszins vreemd. Immers aan het woord escadron was tot nu toe verbonden het begrip ruiterafdeeling te paard. Hoe komen we dan plotseling aan escadrons wielrijders, waar wij vroeger steeds van compagnieën spraken?

De reden hiervan is de volgende. Toen na de eerste mobilisatiedagen bleek, dat er zeer vele geoefende huzaren bij de depôts in reserve waren, wilde het Legerbestuur deze productief maken. Nu beschikt ons land wel over een voldoend aantal rijwielen, maar niet over een ruime reserve aan geschikte rijpaarden. Het Legerbestuur ging toen over tot de vorming van escadrons wielrijders uit de bij de depôts aanwezige huzaren. Ook de bij deze escadrons ingedeelde officieren waren van de cavalerie afkomstig.

De geheele instelling is dus tijdens de mobilisatie geïmproviseerd. Nu gaat het in het leven roepen van dergelijke nieuwe afdeelingen op papier vlug genoeg, maar eer zoo'n troependeel behoorlijk gekleed, uitgerust en geoefend is, daarmee gaat heel wat tijd en moeite heen. Het geldt hier immers officieren en manschappen, die vroeger hun opleiding als cavalerist ontvingen en die zich nu plotseling voor de taak geplaatst zien als wielrijder op te treden.

Zoowel de technische als de tactische eischen verschillen in vele opzichten. Het rijden van een paard is weer heel wat anders dan het rijden van een fiets. Ook de verzorging is een gansch andere. Voorts behoort een rijwielafdeeling aan eischen der tactiek te voldoen, die een ruiterwapen vreemd zijn en omgekeerd.

Het was dan ook alleen door de groote toewijding en energie van officieren, kader en manschappen mogelijk hier in zoo'n korten tijd zulke bruikbare afdeelingen te vormen. Wie deze afdeelingen wel eens bezig heeft gezien, werd er van verzekerd, dat ze thans groote oorlogsbruikbaarheid hebben verkregen. Ook de uitrusting laat niets te wenschen.

In ons eigen land hebben wij dus kunnen constateeren, dat er heel wat moeite en zorg noodig is om uit den grond gestampte afdeelingen een behoorlijke opleiding te geven, zoodat ze voor het werkelijke gevecht geschikt zijn. Geen wonder derhalve dat Engeland zich voor een reusachtige taak geplaatst zag, toen het niet slechts enkele troependeelen, doch een geheel leger moest improviseeren.

Doch laat ons tot de escadrons wielrijders terugkeeren.

Reeds eenmaal hadden ze gelegenheid proeven van bekwaamheid afteleggen, toen een deel van hen, de z.g. „huzaren van Mathon" op schitterende wijze den 24-uurrit tot een goed eind brachten. Waarlijk geen geringe prestatie! En vooral de conditie, waarin ze terugkeerden, was voortreffelijk. Hieruit bleek, dat er bij de escadrons wielrijders sérieux geoefend wordt.

De foto's geven een goeden indruk van een der escadrons, Commandant de 1ste Luitenant der Cavalerie Diemont, die den fotograaf welwillend in de gelegenheid stelde eenige opnamen te doen

Foto No. 1 vertoont het escadron op marsch. De met een X gemerkte wielrijder voert op zijn fiets de boot mede, welke wij op de foto's No. 2 en 3 te water zien. Op foto No. 3 worden daarmee twee man en een rijwiel overgezet. Op foto No. 2. is tevens de Radeau-sac in werking. Op foto No. 4 zijn de manschappen aan den maaltijd.

HET ESCADRON WORDT OVERGEZET.

Sinds het jaar 1910 heeft het Legerbestuur de Wielrijders-organisatie steeds uitgebreid. Bij het begin der mobilisatie bestond er bij elke divisie een compagnie wielrijders van 150 karabijnen. Bovendien bezit elk regiment infanterie een wielrijderspatrouille van 1 sergeant en 12 manschappen. Tijdens de mobilisatie zijn er de escadrons wielrijders bijgekomen en is eveneens het aantal wielrijderscompagnieën uitgebreid. Hieruit blijkt wel, dat ons legerbestuur van het groote nut van wielrijdersafdeelingen overtuigd is. Ook moeten niet vergeten worden de talrijke nieuwopgerichte afdeelingen landstorm-wielrijders, die in oorlogstijd uitstekende diensten kunnen bewijzen.

Vooral voor ons land met zijn uitstekend wegennet bieden wielrijders groote voordeelen. Elke zandweg bezit tegenwoordig aan den zijkant een fietspad en zelfs over vlakke hei heeft het fietsen niet al te groote bezwaren.

Een afdeeling wielrijders is een snel verplaatsbare vuurkracht; dit gevoegd bij haar geruischloos voortbewegen, maakt dat ze in staat is zeer verrassend op te treden. Ze is uitstekend geschikt voor verkenningen op grooten afstand en daardoor een waardevolle steun voor onze betrekkelijk zwakke cavalerie. Toch zijn aan wielrijdersafdeelingen ook nadeelen verbonden. Evenals de cavalerist in het vuurgevecht aan zijn paard gebonden is, is het de wielrijder aan zijn rijwiel. Daardoor wordt zoo'n troependeel uit den aard der zaak kwetsbaarder. In verschillende landen werd het opvouwbare rijwiel ingevoerd, dat tijdens het gevecht op den rug gedragen, den wielrijder in staat stelt onafhankelijk op te treden. Wel werden er in ons land proeven mee genomen, maar tot invoering is het niet gekomen. Waarschijnlijk vond men het niet-opvouwbare steviger van constructie.

Zooals reeds vermeld werd, is de eigenlijke taak der wielrijders de verkenning. Moeten ze samen met de cavalerie verkennen, dan worden de wielrijders voornamelijk op grooten afstand gebruikt en houden ze belangrijke punten, in het bijzonder bruggen, zoo lang vast, tot de cavalerie ter plaatse is. De wielrijders gaan daarna weer vooruit.

In vlak terrein en in het bijzonder in ons polderland met zijn hooge dijken en luttele wegen, zal van de cavalerie weinig profijt getrokken kunnen worden en hebben wielrijders-afdeelingen dus nog hoogere waarde. De marschsnelheid van wielrijders regelt zich natuurlijk naar de verstrekte opdracht; gemiddeld is ze echter plm. 12 K M. per uur.

HET BOOTJE VAN HET ESCADRON.

Ten einde kunstwerken *) zoo noodig te kunnen vernielen, zijn wielrijdersafdeelingen in het bezit van springmiddelen.

Tevens zijn aan deze afdeelingen enkele motorrijders toegevoegd om snelberichten te kunnen overbrengen.

De dienst bij de wielrijders brengt een groote zelfstandigheid mede.

Als verkennende afdeeling ver vooruit gezonden, staat de troep in haar geheel reeds op zichzelf; hoeveel te meer nog de individu's, die als patrouilles, ordonnansen enz. worden afgezonden.

Daardoor krijgt het leven bij zoo'n wielrijders-afdeeling iets avontuurlijks en is het zeer zeker in staat initiatief en vastberadenheid aan te kweeken.

We kunnen dan ook niet anders dan de maatregelen der Regeering tot uitbreiding der wielrijdersorganisatie toejuichen. Dit is werkelijk in alle opzichten een nationale onderneming. In ons land immers viert de fiets hoogtij. Letterlijk ieder is er van voorzien, ieder kan fietsen. Dit gevoegd bij ons vlakke land met zijn uitstekende wegen, maakt de rijwiel-afdeeling voor ons tot de verkennende afdeeling bij uitnemendheid. In de cavalerie kunnen wij nu eenmaal door gemis aan goede rijpaarden geen kracht ontwikkelen, wel echter op rijwielgebied. En hoeveel goedkooper is de rijwielorganisatie.

In dit opzicht òòk kunnen wij als klein land groot zijn.

HET ESCADRON AAN DEN MAALTIJD.

*) Zooals vaste bruggen, spoorrails, en andere voor den vijand van nut zijnde middelen.